

med en pålydende rente, som ligger tæt på markedsrenten, for at kursgevinsten på fordringen er skattefri for kreditor. Denne rentesats, som kaldes mindsterenten, udregnes på grundlag af markedsrenten efter retningslinier, som er omtalt nedenfor i pkt. 29.

Reglerne i § 7 gælder for pengefordringer i danske kroner. For pengefordringer i fremmed valuta gælder reglerne i § 6. Disse regler, der er fælles for personer og selskaber, er beskrevet i pkt. 73 ff. Reglerne om mindsterenten har ved ændringen af kursgevinstloven i juni 1991 fået et mere begrænset anvendelsesområde, idet selskaber dermed er blevet omfattet af de regler, der tidligere alene gjaldt for pengeneringsdrivende selskaber.

Mindsterenteordningen har herefter generelt set alene betydning for personer og dødsboer. Hvis renten på en fordring opfylder mindsterentekravet, er kursgevinsten på fordringen skattefri for personer, medmindre der foreligger næring, eller fordringen er omfattet af § 7 A om fordringer, som erhverves for lånte midler. Kurstab på fordringen kan ikke fradrages.

Opfylder fordringen ikke kravet til mindsterenten, skal hele kursgevinsten beskattes, mens der på den anden side ikke er fradrag for kurstab på fordringen.

Kursgevinsten beskattes, uanset om fordringen afstås eller indfries helt eller delvis.

Afgørende for, om en fordring opfylder kravet til mindsterenten, er, om fordringens pålydende rente opfylder kravet til mindsterenten på tidspunktet for debitorens påtagelse af forpligtelsen (stiftelsestidspunktet). Er dette tilfældet, bliver kursgevinsten skattefri efter mindsterentebestemmelsen for kreditor og for en senere erhverver af fordringen.

Beskatning efter § 7 omfatter således kun fordringer, hvis pålydende rente på stiftelsestidspunktet er lavere end mindsterenten.

Fordringens rente behøver dermed kun at opfylde mindsterentekravet på stiftelsestidspunktet, for at en kursgevinst kan være skattefri. Det er derimod uden betydning, hvorledes renteutviklingen bliver på et senere tidspunkt.

Blåstemplede fordringer

16. Hvis kravet til mindsterenten er opfyldt på stiftelsestidspunktet, bliver fordringen en såkaldt blåstemplet fordring. Det betyder, at kursgevinsten til enhver tid er skattefri for

kreditor, medmindre der foreligger næring eller erhvervelse for lånte midler. Det er således uden betydning, om fordringens rente ikke opfylder kravet til mindsterenten på et senere tidspunkt. Omsættes en blåstemplet fordring på et sådant senere tidspunkt, bevarer fordringen den oprindelige status som blåstemplet, og kursgevinsten vil følgelig også være skattefri for den nye kreditor uden for næringstilfælde og lånefinansieret erhvervelse. Det kan derfor fastslås, at når fordringen ved udstedelsen har opnået status som blåstemplet fordring, bevares denne status.

Sortstemplede fordringer

17. Hvis fordringen ikke opfylder kravet til mindsterenten på stiftelsestidspunktet, bliver fordringen en såkaldt sortstemplet fordring. Det betyder, at kursgevinsten til enhver tid er skattepligtig hos kreditor. Det er således uden betydning, om fordringens rente kommer til at opfylde kravet til mindsterenten på et senere tidspunkt. Omsættes en sortstemplet fordring på et sådant senere tidspunkt, bevarer fordringen den oprindelige status som sortstemplet, og kursgevinsten vil følgelig også være skattepligtig hos den nye kreditor. Det kan derfor fastslås, at når fordringen ved udstedelsen har fået status som sortstemplet, bevares denne status.

Stiftelsestidspunktet

18. Som nævnt ovenfor er det afgørende for pengefordringens status som blåstemplet eller som sortstemplet, hvilken pålydende rente pengefordringen bærer på stiftelsestidspunktet. Det er derfor nødvendigt at fastslå, hvad stiftelsestidspunktet er for forskellige fordringstyper.

Den mest typiske pengefordring er den børsnoterede obligation. Der kan her være tale om statsobligationer, statsgældsbeviser, realkreditobligationer og andre obligationer.

Statsobligationer og statsgældsbeviser

19. Ved statsobligationer og statsgældsbeviser er stiftelsestidspunktet det tidspunkt, hvor Nationalbanken køber obligationerne af Finansministeriet.

Realkreditobligationer

20. Ved almindelige realkreditlån er der tale om to skyldforhold. Det ene skyldforhold